

hvor sagsøger ved, at sagsøgte vil bestride kravet og eventuelt er repræsenteret ved en advokat.

Reglerne om genoptagelse

Den, som er dømt som udebleven, kan ikke anke dommen, medmindre der er begået sagsbehandlingsfejl, jf. retsplejelovens § 369, stk. 4. Derimod har den dømte efter § 367, stk. 1, krav på at få sagen genoptaget, når den pågældende skriftligt anmoder retten herom inden 4 uger fra dommens afsigelse eller, hvis dommen er afsagt på grundlag af en stævning, som ikke er forkyndt for sagsøgte, inden 4 uger fra dommens forkyndelse for denne. Retten kan undtagesvis genoptage sagen, hvis anmodning fremsættes senere, men inden et år. Retten kan betinge genoptagelsen af, at den dømte betaler eller stiller sikkerhed for de sagsomkostninger, som er pålagt ham.

Ved afgørelsen af, om genoptagelse kan ske efter udløbet af 4-ugers fristen, lægges der bl.a. vægt på, om sagsøgte har søgt om genoptagelse umiddelbart efter at være blevet bekendt med dommen og på, om sagsøgte har begrundede indsigelser mod dommen.

Reglerne for sagens forberedelse og reglerne om udeblivelse og genoptagelse gælder for alle sager i 1. instans, uanset om sagerne anlægges ved byret eller landsret.

4.2.2. Forslaget

For at sikre en effektiv sagsbehandling er det vigtigt, at parterne møder rettidigt og overholder de fastsatte frister for indlevering af svarskrift m.v. Hvis parterne er klar over, at en udeblivelse eller forsinkelse som hovedregel vil medføre konsekvenser for den pågældende, må det antages at medvirke til, at fristerne overholdes, og at sagsbehandlingstiden dermed nedbringes.

Justitsministeriet finder derfor, at det bør præciseres, at udsættelse i tilfælde af udeblivelse eller fristoverskridelse kun bør ske undtagesvis, f.eks. hvor der er grund til at antage, at modparten af undskyldelige grunde er blevet forhindret i at møde eller i at overholde fristen.

De tilfælde, hvor udsættelse undtagesvis kan ske, kan f.eks. være tilfælde, hvor der på grund af vanskelige vejr- og trafik forhold er grund til at antage, at udeblivelsen skyldes undskyldelige grunde, eller tilfælde, hvor et svarskrift er indleveret nogle få dage for sent, og hvor der ikke ville være noget vundet ved at afsige en udeblivelsesdom, som måtte antages straks at blive fulgt af en begæring om genoptagelse.

Det forudsættes også, at der stadig vil kunne indrømmes en sagsøgt, som møder uden advokat, en kort frist til at udbedre et mangelfuldt svarskrift eller fremskaffe nødvendige dokumenter.

Det forhold, at modparten ønsker sagen udsat, bør normalt ikke føre til udsættelse, f.eks. hvis en advokat af kollegiale grunde begærer udsættelse, når en kollega udebliver, istedet for at begære sagen afvist eller udeblivelsesdom afsagt.

Hvis sagen afvises, kan sagsøger anlægge ny sag, og hvis der afsiges udeblivelsesdom, kan sagen begæres genoptaget som beskrevet ovenfor. Den part, som er udeblevet, vil imidlertid normalt komme til at betale de af modpartens sagsomkostninger, som er forårsaget af udeblivelsen, uanset om den pågældende vinder sagen. Sagsøger må endvidere betale ny retsafgift. Den foreslåede stramning giver således begge parter et betydeligt incitament til at overholde fristerne.

Om den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 20.

4.3. Adgangen til at udsætte sagen

4.3.1. Gældende ret

Ifølge retsplejelovens § 345 kan retten udsætte behandlingen af en sag, når dette findes hensigtsmæssigt, herunder for at afvente en administrativ eller retlig afgørelse, der vil kunne få indflydelse på sagens udfald. Udsættelse kan ske enten på rettens eget initiativ eller efter begæring af en eller begge parter. Udsættelsen kan ske på ethvert tidspunkt af sagen. Der skal dog mere tungtvejende grunde til at udsætte en sag, jo tættere den er på domsforhandlingen.

Udsættelse kan bl.a. ske under sagens forberedelse for at give tid til yderligere skriftveksling, for at indhente syns- og skønserklæringer eller for at afvente en afgørelse, der kan få betydning for sagens udfald. Udsættelse af en berammet domsforhandling kan bl.a. ske, hvis retten, parterne, deres advokater, vidner eller syns- og skønsmænd er forhindrede i at møde, hvis et vidne udebliver fra domsforhandlingen, eller hvis der gives tilladelse til at fremsætte nye påstande eller anbringender eller føre nye beviser.

§ 345 gælder både for sagsbehandling i 1. instans og for behandlingen af ankesager.

4.3.2. Forslaget

Som omtalt ovenfor under pkt. 3 fremgår det af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at retten i civile sager har ansvaret for, at sagerne behandles inden rimelig tid. Det er således vigtigt, at udsættel-